

श्री जैन धर्म प्रकाश

पुस्तक नवमुं.

सं. १८४६ ना चैतन्यी सं. १८५० ना कागज सुधी अ. १२

शिक्षिरिणी.

करे क्लृप्त्यस्त्यागः शिरसि गुरुपादप्रणमनं ।
मुखे सत्या वाणी श्रुतमभिमतं च श्रवणयोः ॥
हृदि स्वच्छा वृत्तिविजयी भुजयोः पौरुषमहो ॥
विनाप्यैश्वर्येण प्रकृति मय्या मंडनमिदम् ॥ १॥
प्रगटकर्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा.
भावनगर.

सक १८१५. सानव १८४६-५०
सन १८६३-६४

अमदावाद—“आंखो वनीकयुलर भीन्धींग प्रेस.”
मूल्य वर्ष १ नो ३१) अगाडणी. पारटेन ३०-३-० अं. ६.
१९२५ अंक अंक ११ ३०-२-०

મંદાક્રાંતા

ઢેવી રીતે શરીરી ધરી કળા પૂર્ણિમાઝી પ્રકાશે,
તેવી રીતે વિવિધ વિપષ્ઠ પૂર્ણ થે જે વિપ્રસે;
એવો આપી અવિકલ કરે જેહ અજ્ઞાન નાશ,
તે દીર્ઘાય અધિક વધજો “જૈનધર્મ પ્રકાશ”. ૧

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ વર્ષારંભ સ્તુતિ કુસુમાંજળી (પદ્ય)	૧
૨ નવું વર્ષ-વર્ષમાંડ.	૩
૩ લલિતાંગ કુમાર	૬
૪ પ્રેતિકમણ.	૧૦-૭૮-૯૭-૧૧૦-૧૩૩-૧૭૦-૧૯૪
૫ શ્રી દેવગણી.	૧૪-૬૫-૮૬-૧૦૧-૧૫૭
૬ ગુરુ ગુણ ગાંધીશી. (પદ્ય)	૧૭
૭ શિદ્ધપુરમાં સોમયાગ.	૧૯
૮ શ્રી ભાવનગર આવક સમુદાયની ચેતર વદ ૧ મે મળેલી જાહેર સભાનો હેવાલ.	૨૪
૯ મુનિ વૃદ્ધિચંદ્ર જૈન વિદ્યાશાળાની સ્થાપના.	૩૦
૧૦ મુનિ મહારાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રનો સ્વર્ગવાસ.	૩૪
૧૧ શ્રીમદ્ ગુરુ વૃદ્ધિવિજય વિયોગાષ્ટક. (પદ્ય)	૪૧
૧૨ મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રના સ્વર્ગવાસ પાછળ થયેલાં શુભ કૃત્યો.	૪૨
૧૩ સામા (શ્રી મહીનાથજી ચરિત)	૪૪-૬૮-૭૪
૧૪ વિદ્યા.	૪૮
૧૫ સંયોગસત્તરી. ૫૦-૬૦-૮૩-૯૩-૧૧૫-૧૩૦-૧૬૨-૧૭૭-૧૮૯	
૧૬ વર્તમાન સમાચાર.	૫૩-૭૧-૧૦૩-૧૩૬-૧૬૭-૧૮૨
૧૭ મુનિ વૃદ્ધિચંદ્ર જૈનવિદ્યાશાળા ફંડ.	૫૬
૧૮ હિનોપદેશ (પદ્ય)	૫૭-૭૩
૧૯ ધર્મનું આવરણ.	૫૭
૨૦ દેવપત્રી.	૮૯-૧૦૬-૧૪૬-૧૫૪-૧૮૬
૨૧ સ્વધર્મોને સૂચવન (પદ્ય)	૧૦૫
૨૨ શિદ્ધક્ષેત્ર જૈન પુસ્તકાલય.	૧૧૮
૨૩ મહેશ્વર દત્ત.	૧૨૧
૨૪ ચરણપત્ર.	૧૨૪
૨૫ શ્રી મહાવીર સ્વામીના જન્મોત્સવને દિવસે શ્રીકૃષ્ણ વ- ધેરવા સંબંધી ચરણપત્ર.	૧૨૬-૧૫૬
૨૬ શ્રી અમદાવાદમાં આવક સમુદાયના આગેવાન મહસ્થા- નું મળવું, તેમાં થયેલા કાર્યો અને તે સંબંધી છેવટની સૂચના.	૧૩૭

૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શાભાશ્પી સભામાં ભવિકજન તણી ધારતો ચિન્હ^૧ તેવા,
 વર્ષારભે નમો તે મુનિવર પતિને શાંતિ સદ્ગોષ્ઠ સેવા. ૩
 જેનો આલ્હાદકારી વદનવિધુ સદા ધારતો વાદ્ સુધાને;
 શાભાત્રે ભવ્ય કેરા વદનકુમુદને જે હરે છે રસુધાને;
 જેના તેજે વિનાશે અઘતમ જનના વજ્જના લેપ જેવા;
 વર્ષારભે નમો તે મુનિવર પતિને શાંતિ સદ્ગોષ્ઠ સેવા. ૪
 જેની વાણી વિલાસે ભવિ પરિષદમાં ભિન્ન ભાષાથી ભાસે,
 પીવે કર્ણાબલિંથી શુભ વચન સુધા સજ્જનો -હૃદ વિકાશે;
 જેથી સત્ તૃપ્તિ સાથે અધિકજ મળતી જ્ઞાન આનંદ સેવા,
 વર્ષારભે નમો તે મુનિવર પતિને શાંતિ સદ્ગોષ્ઠ સેવા. ૫

(પ્રહર્ષિણી.)

શ્રી મેરૂ નગ પર ઇંદ્ર હર્ષકારી,
 આલ્યો શ્રી જિનવર મૂર્તિ હસ્ત ધારી;
 સ્નાનાર્થે સુરવર તીર્થ નીર લાવે,
 ગંધર્વો જિન અભિષેક ગીત ગાવે. ૧
 ગાજે છે અધિક સુવાદ દેવતાના,
 નાચે છે સુરપતિ સુંદરી સમાના;
 આકાશે કુસુમ સુગ્રહિણો પડે છે,
 વેમાનો સુરજનના ગિરિ ચડે છે. ૨
 તે કાલે જિનવર કેરી જેહ મૂર્તિ,
 જ્યાં શોભે અધિક સુકાંતિ કેરી કૃત્તિ;
 નિત્યે તે નમન કરે સદા સુહર્ષે,
 તે થાજે અવિધનકારી આ સુવર્ષે. ૩

(આશિર્વાદાત્મક શિખરિણી.)

વધે શુક્લે પદ્મે જ્યમ ગગનમાંહી શશિકલા,
 વધો તેવી રીતે અવનિતળ આ પત્રનીકળા;
 કળા ચાંદ્રી દેખી કુમુદ ગણ પામે મુદ્ધ ધણો,
 સદા પામે પત્રા નિરંજી મુદ્ધને આહક ધણો. ૧

નં ૬૧૦ શાસ્ત્રી.

૧ યજ્ઞ અકુશ પદ્મની રેખા. ૨ તૃણા.

નવું વર્ષ-વર્ષગાંઠ.

૩

નવું વર્ષ-વર્ષ ગાંઠ.

જ્યજિતેન્દ્ર! પ્રિયવાચકવૃંદ! દર ચૈત્ર મહીનોના ચોપાનીઆમાં ' નવું વર્ષ-વર્ષગાંઠ ' એ મથાળાનો અથવા એવી મતલબનો આદ્ય વિષય આપના જોવામાં આવે છે અને તેમાં ઘણું કરીને આનંદના ઉદ્દગારજ દેાય છે. તેથી કદાચ આપના મનમાં એવો પ્રશ્ન ઉઠે તો હશે કે નવુંવર્ષ-વર્ષગાંઠ એ-શું, તે કોને અને તેથી આનંદ શામાટે માન્યો? સમયની ગણતરીને માટે ત્રીશ દિવસનો માસ અને બાર માસનું વર્ષ એ નિયમ ચીરકાળથી બંધાયેલો છે અને તે ઉપર જગતનો વ્યવહાર ચાલે છે એનો આપને વિદિતજ છે. આમાં સામાન્ય વ્યવહાર સકલપણ એક વર્ષ પૂર્ણ થયે બીજું વર્ષ શરૂ થાય ત્યારે તે શરૂઆતના દિવસથી નવું વર્ષ ગણે છે. કેટલાક દેશમાં નવું વર્ષ કાર્તિકથી, કેટલાક દેશમાં ચૈત્રથી અને કેટલાક બીજી તીથિથી દેશવ્યાપ પ્રમાણે નવું વર્ષ ગણે છે. આપણા દેશમાં કાર્તિક સુદી પ્રતિપદાથી નવું વર્ષ ગણાય છે અને તે સૌ કોઈ જાણે છે. આ સર્વ માન્ય વાત યદિ દરેક માણસને તો પોતાની જન્મતીથીથી પોતાનું નવું વર્ષ ગણાય છે અને તે દિવસે તે માણસની વર્ષ ગાંઠ ગણાય છે. જેમ જેમના વર્ષને દિવસે સકલ પ્રજા વર્ષ આનંદ માને છે તેમ અમુક માણસના નવા વર્ષ-વર્ષ ગાંઠને દિવસે તે પોતે અથવા તેના મિત્રો અને કુટુંબીઓ આનંદ માને છે. પરંતુ આ સર્વ જેની જાહેરી હયાત હોય તેને માટે છે. મૃત્યુ પછી આમાંનું કંઈ નથી. કેટલાકેકો કહે છે કે એક વર્ષ પૂર્ણ થયું અને આયુષ્યમાંથી ઓછું થયું તો તેમાં આનંદ શામાટે માન્યો? આ ધારવું બોદું છે કારણ કે ભવ સમુદ્રમાં ફરનાર પ્રાણીને મનુષ્ય જીવન એ દુર્લભ છે અને તેથી તે અમૂલ્ય ગણાય છે. આ અમૂલ્ય જીવનમાં જેટલા બની શકે તેટલા સુકૃત્યો કરી ઉચ્ચગતિ પ્રાપ્ત થાય તેવા સાધન મેળવી શકાય છે એટલુંજ નહિ પણ શાશ્વત સુખ સંપાદન કરવું હોય તો તે મનુષ્ય ભવથી-મનુષ્યજીવનનીજ ધાય છે. આયુષ્ય ક્યારે પૂર્ણ થવાનું છે તેની કોઈને ખબર હોતી નથી અને તેથી એક વર્ષ સુખ સમાધિ અને સુકૃત્યોથી પરિપૂર્ણ થાય અને બીજા વર્ષનો પ્રારંભ થાય તો અવશ્ય આનંદ થાયજ. અને તે આનંદ એટલા માટે કે આ સુકૃત્યકારી મનુષ્ય જીવનમાં હજી પણ એક વર્ષ માફ આયુષ્ય છે. પરંતુ જે માણસો આ મનુષ્યભવ વારંવાર પા-

૨૭ ધર્મની આવશ્યકતા. (પદ્ય)	૧૫૩
૨૮ જૈન વર્ગના આગેવાનોને ખાસ સૂચના.	૧૬૬
૨૯ કેવા પુરૂષોથી આ પૃથ્વી રતનવતી છે ? (પદ્ય)	૧૬૯-૧૮૫
૩૦ વિશ્વાસપાત.	૧૭૫-૧૮૬
૩૧ એક પ્રશ્ન.	૧૮૦
૩૨ ચર્યાપત્ર (કરાંચીના દેશસર સંબંધી)	૧૮૧
૩૩ ચર્યાપત્ર (શ્રી મુળમ સંબંધી)	૧૮૮
૩૪ લાઘ મગનસાગર સુંદરજીવં ખેડકારક મૃત્યુ.	૨૦૦

વસંતતિલકા.

પતાञ્ચ સદ્રસમરાન્ વિવિધાન્નિવંધાન્ ।
 સદ્ધર્મવોધરસદાન્ સુખદાન્ શ્રુતીનામ્ ॥
 હર્ષપદાન્ સુવિદુષાં સમધર્મીણાં ચ ।
 મૌલ્યાસ્ય વર્ષકમિદં પરિપૂર્ણમામિન્ ॥૧॥

૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

મવો દુર્લભ છે એમ સમજતા નથી અને ઉલટા પાપકાર્યો કરી પોતાનો ભવપૂર્ણ કરે છે તેને માટે આનંદ સંભવતો નથી. તેણે આનંદ માનવો એ અગત્યના છે. જેમ સકલ પ્રજાને સામાન્ય નવા વર્ષને દિવસે અને દરેક માણસને પોતાની વર્ષ ગાંઠને દિવસે આનંદ થાય તેમ મારું પણ આજે નવું વર્ષ-વર્ષગાંઠ હોવાથી આનંદ માનવો જોઈએ. મારી વ્યાતી-મારું જીવન એ સુકૃત્યકારીજ છે એમતો આપ જાણો છો. અને તે સાથે હું પશુ અને તેટલી રીતે લાયક વિષયોવડે જેમ વાંચનારનું કહ્યાણુ થાય તેવા ઉપાય કરું છું-ઉપાય કરવાની ફરજ સમજું છું તેથી વધારે આનંદ થાય છે. મારી સાથે મારા કુટુંબી અને મિત્રોમાં ગણાતા મારા વ્યવસ્થાપકોને અને તમેને-મારા આહવાને પણ મારી વર્ષગાંઠની આનંદ થાય તેમાં શું આશ્ચર્ય! અલગત આજનો દિવસ જૈનવર્ગમાં પર્વ દિવસ છે, માંગલ્યકારિ દિવસ છે અને તેથી આજા જૈનસમુદાયને આનંદકારી છે પણ તેથીએ આપણને અધિકતર આનંદકારી છે. બેસતા વર્ષને દિવસે લોકો જેમ આનંદની નિશાનીમાં એક બીજાને જીહાર કરે છે તેમ હું પણ 'જયજિનેન્દ્રા' એ વાક્યોચ્ચાર પૂર્વક જીહાર કરી આપણે નવા વર્ષનો સંબંધ શરૂ કરું છું.

વ્યાપારી જેમ વર્ષ પૂર્ણ થયે આનંદ માને તેમ ગયા વર્ષમાં પોતે શું શું પેદાસ કરી તે પણ ચોપડો તપાસીને જુએ છે અને આવતા વર્ષમાં એવી અથવા એથી સારી પેદાસ થવાની ઇચ્છા ધરાવે છે તેમ મનુષ્ય માત્રે પોતાની જીંદગીનું એક વર્ષ પૂર્ણ થયે બીજા વર્ષની શરૂઆત ને દિવસે આનંદ માનતા પેહેલાં ગત વર્ષમાં પોતે મનુષ્ય ભવને લાયક શાશા સુકૃત્યો કર્યા અને પોતાની જીંદગીનું એક વર્ષ કેવી રીતે સફળ કર્યું છે તે સંપૂર્ણ રીતે વિચારી જોઈ પછી નવા વર્ષના પ્રારંભને માટે આનંદ માનવો અને ગતવર્ષથી વધારે સુકૃત્યો કરવાના વિચાર કરી પોતાના નવા વર્ષની જીંદગીની શરૂઆત કરવી યુક્ત છે. જેમ વ્યાપારી એ પ્રમાણે કરે તોજ તેની પેદાશ ટકી રહે અને તેની પેદાશ વધે તેમજ મનુષ્ય પણ આ પ્રમાણે વિચાર કરે અને વર્તેતોજ તેનો મનુષ્યભવ સફળ થાય અને તેની પ્રપંચ પેદાશ ત્રિજિ પામે. મારા ગયા વર્ષનો પ્રતીત આપને વિદિતજ છે તોપણ ઉપરની ફરજ પ્રમાણે સત્રે હું કે વિવેચન કરીએ.

શુભીઆહવા. ગતવર્ષમાં મેં યુક્ત રીતે આપની સેવા બજાવી-આપને અધિક સંતોષ પ્રાપ્ત થાય તેવા ઉપાય યોજી મારી ફરજ બજાવવા

નવું વર્ષ-વર્ષગાંઠ.

૫

માં ધણુકરી ખામી રાખી નથી. દરેક પ્રાણીએ મનુષ્ય બવ સંપાદન કરી સંસાર માર્ગમાં કેમ પ્રવર્તન કરવું, કયા ગુણો ગ્રહણ કરવા, કયા દુર્ગુણો છોડી દેવા એ સંબંધી જ્ઞાન થવાને માટે સંમોધસિત્તરી નામે પ્રકરણને વિષય ચાલુ છે. વિદ્વાન અને કાવ્યની રસિકતા બાજુનાર વર્ગને માટે તેમિદ્વત કાવ્ય સમશ્લોકો બાપાંતર અને અર્થ સાથે નાખવામાં આવે છે. બાળ, તરણ, સ્ત્રી, પુરુષ, સર્વને રસિકતા સાથે ગુણ પ્રાપ્ત કરાવનાર કથા વિષય ધણુકરીને દરેક અંકમાં એક અથવા કોઈ વખત તેથી પણ વધારે હોય છે. શિવાય બીજા શિક્ષણીય અને બોધદાયક પરચુરણ વિષયો પણ વખતે વખતે નાખવામાં આવ્યા છે.

એ પ્રમાણે ગતવર્ષ આનંદ પૂર્વક પૂર્ણ થયું છે. ખામી માત્ર એટલી જ છે કે શ્રાવક સમુદાયના પ્રમાણમાં મારી બુદ્ધ બાજુનારા ધણા બોધ છે. જ્ઞાન ઉપર તે બોધ પ્રતિબંધ ન હોય તેમ યર્થ થયું છે. સારા સારા પુસ્તકો-વિષયો વાંચનારા ધણા બોધ છે. કેટલાક એક પોતે અધ્યયન કરેલી ઇંગ્રેજી વિદ્યાના મદમાં, કેટલાક યુવાવસ્થાના તોરમાં, કેટલાક પૈસાની તાબેદારીમાં અને કેટલાક અજ્ઞાનતાના પાસમાં સપડાઈ ગયેલા છે અને તેથી તેઓ ધર્મજ્ઞાન એ પરમ ઉપકારી છે એવું બાજુતા નથી અને પોતાનો અમૂલ્ય મનુષ્ય બવ દારી બચ છે એવી દ્રઢ્ય બળે છે. મારા વ્યવસ્થાપકો પોતાનો સ્વાર્થ ચુકી આ પરમાર્થ કાર્ય કર્યા કરે છે અને તમે મારી બુદ્ધ બાજુ સહાય આપ્યા કરો છો, તેથી મન આનંદ પામે છે અને નિરાશ ન થતાં ઉદ્યમે સૌ સિદ્ધિ થશે એમ ધારી ઉદ્યમ શરૂ રાખવામાં તે ઉત્સાહી બતાવે છે.

આવતા વર્ષમાં પણ એજ પ્રમાણે આપની સેવા બબલી વધારે સંતોષ કલ્પના થાય તેમ કરવા યત્ન કરવામાં આવશે, જે જે વિષયો અપૂર્ણ છે તે સંપૂર્ણ કરવા ઉપર લક્ષ આપવામાં આવશે, અને સારા-ઉપયોગી-રસીક-બોધદાયક નવા વિષયો નાખવામાં આવશે. એ શિવાય હાલમાં આપણા જૈનવર્ષ આચારની બાબતમાં તદ્દન ખજાન પડી ગયા છે તેથી આચાર સંબંધી વિષયો ઉપર ધ્યાન આપવાની ધણા દિવસની ઉત્કંઠા છે તે પાર પાડવાનો યત્ન કરવામાં આવશે. અગર જે કે આપણો આચાર અન્ય ધર્મોનાની જેમ વિચાર રહીત નથી પણ વિચાર પૂર્વક છે અને તેથી વિદ્વાનવર્ગમાં એ વાત સ્તુત્ય ગણાય તેવું છે તેપણ હાલતો વિચારની અન્ય-

૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તાને લીધે જૈન કોમ આચારહીન થઈ અન્ય ધર્મીઓથી ત્યાં ત્યાં તરછોડાય છે અને અજ્ઞાન જૈનભાઈઓ એવા તરછોડા સાંખીને પણ પોતાનું જ છે તેને તે વર્તન ચાલુ રાખે છે. તેઓની દ્રષ્ટિ આવા વિષયોથી ખુલ્લશે અને પોતાના ધર્મમાં આ સંબંધી કેવી શ્રેષ્ઠ વાત છે તે તેઓ આવા વિષયથી જાણશે.

અંતે અનંત જ્ઞાનમય-અનંત દર્શનમય-અનંત વીર્યમય શ્રી તીર્થંકર ભગવંતની સ્તુતિ કરી આનંદ પૂર્વક ઇચ્છીશું કે મારું આયુષ્ય ધણી વર્ષ ટકે, આપણો સંબંધ નિરંતર જતરી રહે અને હું અને તમે મળીને પરમોપકારી ગુરુદેવની સહાયતાથી ધર્મ ધ્વજ ફરકાવીએ. તથાસ્તુ.

લલિતાંગ કુમાર.

વસંતપુર નામનું એક નગર હતું. તેમાં વિઘ્નલીની લુમિકા સરખો, આસાથી વજ્રાયુધ સરખો, રૂપમાં કુસુમાયુધ સરખો શતાયુધ નામનો રાજા હતો. હૈવ્ય લલિત આકૃતિવાળી તેને લલિતા નામની દેવી હતી; જે સકળ કળાનું વિશ્રામ ધામ હતી. કોઈ એક સમયે પોતાની દ્રષ્ટિને વિનોદ આપવા તેણી મતવાળા (રવેશ) ઉપર ચડીને નીચે સંચાર કરતા જતો તરફ જોવા લાગી; તેનામાં એક યુવાન પુરૂષને રજા ઉપર જતો દોઢો. વિશાળ અને મનોહર ધર્મિગણથી જાણે તેને જે મરતક હોયની એવો તે શોભતો હતો, કરતુરી પંક યુક્ત દાઢી તથા સુઝ હોવાથી મદભરતા હસ્તિના જેવો તે દેખાતો હતો. વૃષભના સરખા તેના રકબં હતા. છાત્રિ વિશાળ હતી; પદ્મ સરખા હાથ અને પગ હતા. શ્રીયા, હસ્ત અને ચરણ ઉપર ઉત્તમ કાંચનના આભુષણ ધારણ કર્યાં હતાં, કપૂરથી પરિપૂર્ણ તાંબુલ આવવાથી મુખ-સૌરભ વૃદ્ધિ પામતું હતું. તિલકથી અલંકૃત કરેલું તેનું કપાળ કામદેવની વિજય પતાકા સરખું શોભતું હતું. અંગરાગના જળથી મૂર્તિમાન લાવણ્ય ધારણ કર્યું હતું. ધૂપિત વસ્ત્રના આભોદયી રસ્તાને પુષ્ટિ મળતી હતી. શરીરની શોભાથી શ્રીદેવીનો દ્વિતિય નંદન (કામદેવ) હોયની તેવો તે શોભતો હતો.

આવા પુરૂષને અવલોકવાથી તે સુલોચનાના લોચન ઉન્મત્ત થઈ ગયા-શાક ભંજકા સરખી સ્તબ્ધ થઈ ગઈ અને વિચારવા લાગી-અન્યોઅન્ય

લક્ષિતાંગ કુમાર.

૭

જુગમતાના બંધનથી ઉત્તર રીતે જો તે પુરુષ મને આશ્વિન કરે તો જ સ્ત્રી જન્મ સરળ થાય. જો હું પશ્ચિમી હોઉં તો મને દ્વિતિય પૂરંદ્ર, હડીને આ મનોરમ પુરુષ પાસે સત્વર જાઉં અને તેને બચ્ચું. પાસે હોય તો શુભ મોટિકાએ ધારું કે સ્વામિનિની દ્રષ્ટિ નિઃશ્ચે આ યુવાનમાં રમે છે એટલે તે બોલી-સ્વામિનિ ! તમારું મન આ યુવાનમાં રમતું હોય તો તેમાં કંઈ ચિત્ર નથી; કારણ કે હું કોના લોચનને આનંદ નથી પમાડતો. લક્ષિતા-શાખાશ ! ધન્ય છે ! તું મનોત (પારકા મનને વળવનારી) દેખાય છે. આ મનોરમ નરને બચ્ચું તો જ બચ્ચું તે કાગ છે તે મને જણાય અને પછી એવું કર કે જેથી આગામી સંજયે યજ્ઞ માટે શરીર શાંત થાય !

પૈર્થ્વી નાટક ભજવવામાં નથી રૂપ મોટિકા ગઈ, જતાં જાણો અને પુનઃ સત્વર આવી રાજી પ્રત્યે કહ્યું “લક્ષિતાંગ નામનો આ પુરુષ આ જ શહેરમાં વસે છે. સમુદ્રપ્રિય નામના સાર્થવાહનો તે નંદન થાય છે, સા-ભાગ્યનો તે મન્મથ છે. બહોતેર કળાનો ભંડાર છે. કુસીન છે અને યુવાન છે હું સ્વામિનિ ! તમારું મન યોગ્ય સ્થાનકે છે. આદૃતિને અનુસારે તમારે તેના શુભનો નિશ્ચય કરી લેવો કારણ કે “જ્યાં આદૃતિ ત્યાં જ શુભ” એવી લોકોક્તિ છે. નારીઓમાં તમે એકલા જ શુભવાન છો તેમ પુરુષોમાં તે એકલા જ છે. માટે મને આદેશ આપો કે હું તમને બંને શુભનો યોગ રચું.”

રાજીએ તેમ કરતા આદેશ આપ્યો અને પ્રેમીદેવ જન્મ કરવામાં અંબોદના પય સરખા સ્ત્રોકથી અક્ષિત લેખ તેજીના દરતમાં આપ્યો. કૃતિ કર્મ કરવામાં કુશળ દારી તત્કાળ ગઈ અને રાજીએ કહેલ વચન લક્ષિતાંગને કહ્યું. આટું યુક્તિઓવડે તેને રાજી સાથે રમવાની ઇચ્છામાં પ્રવર્તાવ્યા પછી તેનું મન ખુશી કરતા તે લેખ આપ્યું કૃપો.

પુષ્પિત કદંબની જેમ લક્ષિતાંગના પુલકાંકુર તત્કાળ ઉભા થયા. અને પ્રેમ સૂચક લેખ વાંચ્યો-“સુભગ ! બ્યારથી તમને દીઠા સ્યારથી હું વરાહી સર્થ જગત તમારામય દેખું છઉં ! માટે સંયોગથી મને અનુમદ કરો.” લેખ વાંચી બોલ્યો-દારી ! અંતઃપુર નિવાસી તે ક્યાં ? અને વણિક માત્ર હું ક્યાં ? તૃપ-યોષિતા સાથે હું રમીશ એમ હૃદયમાં ધારણ કરતું અશક્ત છે, કદાચ ધારી શકાય તો કહી શકવું અશક્ત છે. જો ભુવિ ઉપર સ્થિત થયેલો મનુષ્ય શશિ-કળાને સ્પર્શ કરવા સમર્થ થાય તો જ રાજપત્નીઓ અન્ય પુરુષો સાથે વિલાસ કરનારી નીવડે.

દાસી-સુદર ! જો કોઈ સહાયક નથી તેને સમસ્ત દુષ્કર છે. પરંતુ

૯

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તને તો હું સહાય કરનારી છઉં. તમે ચિંતા ન કરો. જાણે પુષ્પ મધ્યે સ્થિત થયા હો તેમ અદ્રશ્યપણે મારી બુદ્ધિથી અંતઃપુરમાં સંચાર કરાવીશ. ગાટે બ્લીકથી સર્થું. “સમય આવે મને જોલાવજે” એમ લલિતાંજી કહ્યું એટલે એટિ સત્વર દોડી અને હાથોછવાસ સહન કરતી કરતી રાત્રીને વૃત્તાંત નિવેદન કર્યો.

લલિતા તે દિવસથી સંગમનું ચિંતન કરતી હતી તેવામાં નગરમાં મનોહર કૌમુદિ-ઉત્સવ આવ્યો. નૃપતિ ધાન્યથી પ્રશંસનીય ક્ષેત્રો અને દુર્ગ્ધ સરખા શુદ્ધ સરોવરના જળોવાળી બહિર્ભુમિકા ઉપર આખેટક-કૌતુકથી ગયો. ચારે તરફથી રાજગૃહ વિજન થઈ ગયું એટલે તે એટિ મારફત લલિતાએ લલિતાંગને જોલાવ્યો. દેવીને વિનોદ પમાડવાના ઉદ્દેશથી નવીન યક્ષની પ્રતિમાના નામથી દાસીએ તેને અંતઃપુરમાં પ્રવેશ કરાવ્યો. ચિરકાળે સંગમ થયો એટલે બંનેએ વહ્નિ અને વૃક્ષની જેમ પરસ્પર ગાઠ આલિંગન કર્યું. અનુમાન કરવામાં કુશળ નાંજર લોકોએ જાણ્યું કે અંતઃપુરમાં નિશ્ચયે પર પુરપત્નો પ્રવેશ થયેલો જણાય છે. “આપણે છેતરાયા છીએ” એમ તેઓ વિચાર કરતા હતા તેટલામાં આખેટક-કીડાની સમાગ્તિ કરી મેદિની પતિ નગરમાં આવ્યો; એટલે તેઓએ પોતાની આશંકા કહી સંભળાવી.

નૃપતિ શબ્દ કરતા ઉપાન કાઢી નાંખી નિશ્ચળ પગલે ચોરની જેમ અંતઃપુરમાં દાખલ થયો. દાર તરફ દ્રષ્ટિ નાખતી ગત્વર એટિકાએ મેદિની પતિને દૂરથી આવતો જંગો એટલે રાત્રીને કહી દાખું. બંનેએ ગળી તે જગરને તત્કાળ ઉપાડી ઉપરને રસ્તેથી ધરના પુજના ઢગલાની જેમ બહાર ફેંકી દીધો. રાજગૃહના પશ્ચાત પ્રદેશ ઉપર આવેલા મોટા ખાડાને વિષે તે પડ્યો.

જેમ ગુહામાં ધ્રુવડ સંતાઈ રહે તેમ તે સાંજ સંતાઈ રહ્યો. નર્કાવાસની જેમ દુર્ગંધનો અનુભવ આપનાર અને અશુચિ સ્થાન કૂપમાં પૂર્વ સુખનું સ્મરણ કરતો રહેવા લાગ્યો; અને મિચારતો કે જો આ અવટ થકી કોઈ રીતે બહાર નીકળું તો આવા પરિણામવાળા ભોગથી સર્થું. રાત્રી તથા દાસી અનુકંપા લાવી તે અવટમાં નિલ ઉચ્છિષ્ટ (વધેલું ભોજન) નાખતી. પોતે તે ઉચ્છિષ્ટથી શ્વાનની માફક જીવતો. વર્ષારતુ પ્રાપ્ત થયે રાજગૃહની ખાળના પાણીથી, દુષ્ટ બુદ્ધિ પાતકથી ઉભરાઈ જાય તેમ, તે કુપ ઉભરાઈ ગયો. જળના અતિ વેગથી તે શબવત્ બહાર નીકળ્યો; અને કિલ્લાની બારીમાં થઈ બહારની ખાઈમાં આવ્યો. જળના પૂરે તુંબડાના ફળની માફક ઉંચેથી ઉલાળીને ખાઈના તીર ઉપર ફેંક્યો નીરના વેગથી

લલિતાંગ કુમાર.

૯

આત્મ ગર્ભ જઈ મંછા પામ્યો ! જાણે કુળ દેવતાજ આવી હોયની તેમ દેવ થકીજ આવેલી ધાર્ત્રીએ તેને દીડો, લઈ લીધો એને પોતાના ઘર માં કુટુંબી તેનું પાતન કર્યું અને છેવટે પત્ની પુત્ર પ્રગટ થયેલા વૃક્ષની માફક તેણે નવીન રૂપ ધારણ કર્યું !

વાચકશ્રદ્ધ ! કામાને લલિતાના દુઃખ તો પરોક્ષ રહ્યાં પરંતુ લલિતાંગનું દુઃખ તે પચાસ વેળા, જેને મોક્ષ-સુખનો અભિલાષી હો, પુત્ર ગર્ભ માં સંક્રમણ થવાના કારણ રૂપ ન બનવું હોય તો આખતાં મધુર પરંતુ પરિણામે અતિ દુર એવા કિંપાક દુઃખના સરખું વિષયિક સુખ તજી દેજે અને આ કથાના ઉપનયનું નિરંતર લક્ષ પૂરેકે મનન કરજે. કામ ભોગથી નિર્વેદ નહીં પામેલા લલિતાંગને સ્થાનકે, સંસારી જીવ સમજજે. ભોગવતાં માત્રજ મધુર પણ પરિણામે અતિદાંર્ષણ વિષયિક સુખ લલિતાદેવીના પરિભોગને સ્થાનકે ગણજે. લલિતાંગનો વિદ્યા દ્રુપમાં વાસ તેમ જીવનો ગર્ભાવાસ ધારજે. લલિતાંગનું ફેલા હારથી પોષણ થતું તેમ માતાએ આવેલા અન્નપાનાદિથી ગર્ભનું પરિપોષણ સમજજે. જળથી પરિપૂર્ણ વિદ્યા-દ્રુપથી આળમાં ગર્ભ લલિતાંગ નીકળ્યો તેમ પુદ્ગળથી વિક્ષિપામેલા ગર્ભસ્થાનમાંથી યોની દ્વારા જીવનું નિર્ગમન વિચારજે. કિલ્લાની બહાર આવેલી ખાખમાં લલિતાંગ આવી પડ્યો તેમ સૂતિકા ભવનમાં ગર્ભવાસ થઈ જીવનું પાતન લેખવંત. જળથી પરિપૂર્ણ આઘના નિરંતર આવી રહેલા લલિતાંગની મુઠ્ઠના, જરાયુ (ઝાર) અને રૂંધીર મય ગર્ભ કોસમાંથી બહાર નીકળતા જીવની મુઠ્ઠના સરખી સમજજે. લલિતાંગના દેહનો ઉપગ્રહ કરનારી અને જે ધાર્ત્રિકા તે જીવના કર્મ-પરિણામની શ્રેણીરૂપ સંતતિ ધારજે.

હવે વિચારવાનું પ્રાણીએ વિચાર કરવાનો એ છે કે આવા તીવ્ર દુઃખને સહન કરી આવનાર લલિતાંગ ફરીને કદીપણ રાણીના સંગમની ઇચ્છા કરે ? નજ કરે. તેમ ઉત્તમ પ્રાણીઓ ગર્ભવાસના દુઃખને તથા પ્રકારના જાણીને ફરી એ દુઃખમાં પડવા ઇચ્છા ન કરે અર્થાત્ જે પ્રકારે ફરીને ફરી ગર્ભવાસમાં પડવું ન પડે, જન્મ મરણ મટી જાય અને અનરાગર સુખની પ્રાપ્તિ થાય તેવો પ્રયત્ન કરે.

૧૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રતીક્રમણ.

(અનુસંધાન પુ. ૮ ગાને ૫૪ થી)

૨ હવે તેજ સોયોનો સમુહ જો દોરા વડે બાંધી લીધેલો હોય તે બ્યારે તે બંધ છોડીએ ત્યારે સોયો છુટી છુટી યમ જાય તેમ જો કર્મવિ-ક્ર્યાદિ પ્રગટ થકી ઉત્પન્ન થયેલા પ્રાણાતિષાતાદ દોષે કરીને બાંધેલો હોય તે આયોગના અને પ્રતિક્રમણે કરીને ક્ષય થાય તેને બદ્ધ પાપ કર્મ કહીએ. મૃગાવતિ અને અયમતા કુમારની જેમ.

“ શ્રી મહાવીર જાગવંતને વંદન કરવા માટે જો દિવસે ચંદ્ર સૂર્ય મૂળ વિગાને આવ્યા તેજ દિવસે સુર્યાસ્ત સમયને ઉપયોગ વડે જાણીને સુ-ર્યનો પ્રકાશ છતાં પણ ચંદનખાળા વિગેરે સાધ્વીઓ સમવસન્નતાથી નીકળીને પોતાને ઉપાશ્રમે ગઈ. પરંતુ મૃગાવતિ સાધ્વીને સૂર્યના પ્રકાશ વડે સુર્યાસ્ત સમયનો ઉપયોગ ન રહેવાથી તે તો સમવસન્નતામાં જોડી ર-હ્યા. રાત્ર થોડીક વ્યતિત થઈ એટલે ચંદ્ર સૂર્ય સ્વસ્થાનકે ગયા. અંધાર પરચો એટલે રાત્રી પડી ગઈ જાણીને તત્કાળ મૃગાવતિ સાધ્વી સાંધી ઉ-ઠ્યા અને ઉપાશ્રમે આવ્યાં એટલે ચંદનખાળા મુખ્ય સાધ્વીઓએ હપટો આપ્યો કે “ સાધ્વીને રાત્રીએ ઉપાશ્રમ બહાર જવું કે રહેવું ધટીત નથી. ” મૃગાવતિ સાધ્વી ધરિયાવહી પડીકમતાં પ્રવૃત્ત અપરાધને ત્રીકરણ શુદ્ધે અમાવવા લાગ્યા. અમાવતાં અમાવતાં કેવળજ્ઞાન જીતવન થયું ” અહીં મૃ-ગાવતિ સાધ્વીએ બાંધેલ કર્મ તે બદ્ધ પાપકર્મ જાણવું.

“ અયમતાકુમાર ” રમતીરની રમતાને બદિશુંગિદાએ જાત દ-તા. વર્ષા ઋતુ હોવાથી રસતામાં નાના નાના જાખોચીઆઓ પાણીએ બ-રાએકા હતા તેમાં કાગળ વિગેરેના વાહાણો બનાતીને નાના નાના જાખ-કો તમવતા હતા. અયમતાકુમારની પણ જાખક વધ હોવાથી જાખએકા વડે તેમણે પણ પોતાની કાચળી પાણીમાં તરતી મૂકી, અને કેવી તરે છે તે જોવા ઉભા રહ્યા. છેટું પડવાથી સ્થવીરે પાછું વળીને જોયું અને અય-મતાકુમારને ક્રિડા કરતા દેખીને બોલાવવા માટે મુનિને મોકલ્યા. બહીન-ગીકાએ જઈ આવીને ધરિયાવહી પડીકમતાં સ્થવીરે યાદ આપવાથી અ-યમતાકુમાર જાળ ક્રિડા સંબંધી પાપને આજોવતાં શુભ ધ્યાનવડે કેવળ જ્ઞાન પામ્યા. ” અહીં અયમતાકુમારનું બદ્ધ પાપકર્મ જાણવું.

મતિક્રમણ

૧૧

૩ હવે તેજ સોયો દોરાવડે બાંધેલી ધણા કાળ સુધી તેજ રિયતિમાં રહેવાથી લોહના કાટવડે સોય અને બાંધ બધું પરસ્પર મળી જાય ત્યારે તે સોયો તેલવડે મક્ષણ કરવાથી, તાપ દેવાથી તેમજ અન્ય કોઈ સાથે ધર્મણ કરવા વિગેરે બહુ પ્રધારના પ્રયત્નથી જુદી થાય તેમ જે કર્મ દોડવા વળગના રૂપ દર્પથી તેમજ સમગ્ર દુષ્ટિયોની ઔક્ષ્યતાથી જાણી જોડો કુ-પાર્વજન કર્યું હોય અને ધણા કાળ પર્વે નહીં આજોવવાથી જીવતા પ્રદેશોની સાથે ગાદપણે બાંધાઈ ગયું હોય તે કર્મ તીવ્ર મહા અને ગુરૂ મહારાજને આપેલા ધોર છ માસો વિગેરે તપ કરવાથીજ ક્ષાપાય છે તેને નિધન પાપ કર્મ કહીએ. સિદ્ધસેનસુરીની જેમ.

“ સિદ્ધસેનસુરીએ ” પોતાના જ્ઞાનના ગર્વથી અને સિદ્ધાંતકર્તાના અજાણતાથી સર્વ સિદ્ધાંતો સંસ્કૃતમાં કરવાનો વિચાર કર્યો અને ગુરૂ મહારાજને કહ્યો. ગુરૂ મહારાજને અનંત તીર્થંકર ગણુધરાદિકની આજ્ઞાનના કરવાથી સિદ્ધસેનસુરીને તીવ્રપાપકર્મનો બાંધ થયોજ નજીની બાર વર્ષની અવધીતું પારાગત પ્રાયશ્ચિત આપ્યું. તેમણે પચીસ બાર વર્ષ પર્વે વેશ ગોપત્રી, ચારિત્ર પાઠ્યું અને પ્રાંતે શ્રી અવંતી પાર્શ્વનાથનું પ્રાચીન તીર્થ પ્રગટ કરી વિક્રમ રાગને પ્રતિજ્ઞા પમાડ્યો અને જૈનધર્મ અંગીકાર કરાવ્યો. જૈન શાસનની બહુજ ઉન્નતિ થઈ. રાગને ‘સર્વસુત્ર’ એવું બી રૂઢ આપ્યું. અહીં સિદ્ધસેનસુરીએ બાંધેલ કર્મ તે નિધન પાપકર્મ જાયતું.

૪ હવે તેજ સોયનો સમુદ્ધ અગ્નિમાં સુટી ધમીને લોહના એક વિ-ડબૂત કર્યો હોય તો તેને બાંધીને ફરીને ઘડે ત્યારેજ નવીન સોયો થાય. તેમ જીવ જાણીને જે પાપકર્મ કર્યું હોય અને વળી તે આ કીક કર્યું, ફરીને પણ એમજ કરીશ, આવા વચનોવડે વારંવાર અનુમોદન કરવાથી જીવતા પ્રદેશોની સાથે ગાઢ એકત્વપણાને પામ્યું હોય તે કર્મનો જેવું કર્યું હોય તેવુંજ વેકેતું પડે છે. ગુરૂ મહારાજને આપેલા અલંત ધોર તપ વડે પ-ણુ ક્ષાપયતું નથી. તેને ચતુર્થ નિકાચિત પાપકર્મ કહીયે. શ્રેણિકાદીકની જેમ

“ શ્રેણિકરાજાએ શિકાર કરવા જતાં એક સગભાઈરણીને એક બાંયુવડે હણી અને પાછી પોતાની આણુ મારવાની કુસંજ્ઞાને વળાણીને વારંવાર તે પાપકર્મની અનુમોદના કરી તેથી નિકાચિત પાપ બાંધ્યું. ત્યાર-પછી અનાથીમુનિના સંગમથી સગકિત પામ્યા અને શ્રીવીર ભગવંતની અપ્રતિમકલી હિતવડે તીર્થંકર નામ કર્મ ઉપાર્જન કર્યું પર્વ-પર્વોક્ત પાપના

૧૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પ્રતિબંધની વખતે નર્કગતિનું નિકાચિત આયુષ્ય બાંધ્યું હતું તે કાય ન પા-
મ્યું અને નર્કે જવું પડ્યું. આવું તીવ્ર પાપકર્મ તે નિકાચિત પાપકર્મ માન્યું.
પૂર્વોક્ત ચાર પ્રકારના પાપકર્મમાંથી અહીં પ્રતિક્રમણવડે કરીને પ્રથમ-
ના બે પ્રકારના પાપકર્મનો અપરાધ કે ૦ કાય છે. પાછલા બે પ્રકારના પા-
પકર્મ બાંધ્યું હોય તે આસોયણ પ્રતિક્રમણવડે કાય થતું નથી.

દેવે તસ્સધમ્મરસં એ પદ કહેતા સાધુ અને શ્રાવક અને દ્રવ્યથી
અને ભાવથી જાગ્રા થાય અને અમ્મુઠ્ઠિઓમિં ધત્વાદિક પાછળનો ભાગ શ્ર-
મણુસૂત્ર અને વંદિતા સૂત્રપૂર્ણ થતાં સુધી જોશે.

ત્યારપછી પ્રતિક્રમ્યા છે અતિચાર જેણે એવા સાધુ શ્રાવક શ્રીગુરુ ગ-
હારાજ પ્રત્યે થયેલા પોતાના અપરાધને ખમાવવાને અર્થે પ્રથમ બે વાં-
દણાવડે દ્વાદશાવર્તવંદન કરે. આઠ કારણે વંદન કરવાનું શાસ્ત્રધારે કહેવું છે.

પટિકમણે સક્ક્યાયે, કાઝસમ્મ વરાહ પાહુણ્ણ.

આલોચણ સંવરણે, ઉત્તમદ્વેય વંદણયં ॥

શબ્દાર્થ—પ્રતિક્રમણને વિષે, સત્યાયને વિષે, કાયોત્સર્ગ કરતાં, અપરા-
ધ ખમાવતાં, પ્રાહુણ સાધુ આવે ત્યારે, આસોયણ ક્ષેતાં, પચ્ચખખાણુ ક-
રતાં અને આણુસણુ કરતી વખત આ આઠ કારણે દ્વાદશાવર્ત વંદન કરવું.

વિશેષાર્થ—પ્રતિક્રમણને વિષે સામાન્યે ચાર વાંદણા ઠીક ઠીકવંદન
૩૫છે ૧ ત્રીજા આવશ્યકે કાયોત્સર્ગ કરવા માટે ૨ વંદીતાસૂત્ર પછી અપ-
રાધ ખમાવવા માટે ૩ અબ્બુઠ્ઠીઓ ખામ્યા પછી પાછા કાયોત્સર્ગ કરવા
માટે અને ૪ છેલા છઠ્ઠે આવશ્યકે પચ્ચખખાણુ કરવા માટે આ પ્રમાણે
ચાર વખત છે.

૨ સાધુ મુનિરાજને યોગની ક્રિયામાં સત્યાય કરતાં વંદણા દેવાનો અ-
ધિકાર છે તે વિશેષે યોગની વિવિધી જાણી લેવું.

૩ કાયોત્સર્ગ અહીંયાંજ બે લોગસનો કરવાનો આગળ કોરેશું તેના
પ્રારંભમાં વાંદણા દેવા. અથવા આત્યામ્લનું વિસર્જન થઈ ગયું હોય અને
વિગયભોગવાણી હોય તેને માટે જ કાયોત્સર્ગ કરવા પડે તે વખત વાંદણા દેવા.

૪ ગુરુ મહારાજના વિનયને જિલ્લંધન કરવારૂપ અપરાધ તે પ્રથમ વાં-
દણા દબને પછી ખમાવાય છે.

૫ દિક્ષા પર્થયા વિગેરેથી જ્યેષ્ઠ એવા પ્રાહુણસાધુ આવ્યા હોય ત્યારે
દ્વાદશાવર્તવંદને વાંદવા.

૬ વિહારાદિકમાં અપરાધ આવ્યો હોય એ વિગેરે દોષોની આશો-

પ્રતિક્રમણ.

૧૩

ચના કરતી વખતે વંદન કરવું.

૭ બોજન કર્યા પછી અભક્તાર્યપાણ્ય મદ્ય કરવા માટે પચ્ચખ્ખાણ્ય કરવું તે સમયે દ્વાદશાવર્ત વંદન કરવું.

૮ ભિત્તમાર્ગે ઝોટકે અનશનાસંકેખનાને વિષે દ્વાદશાવર્ત વંદન કરવું તે.

પાંચ ઉપરાંત મુનિચર હોય ત્યારે શ્રીચર મહાનામ સુદ્ધાં ત્રણને જાગાવવા ત્યાર પછી કાયોત્સર્ગ કરવા માટે પૂર્વોક્તક્રમને અનુસારે પ્રથમ વાંદણા દેવા પછી ભૂમિનુપમાર્ગન કરીને જેમકેઈ કમાયા ઇત્યાદિ અક્ષરોમાં ચૂસવન છે તે પ્રમાણે કપાયચતુદયથી પાછુ વડતું છે તેનું અનુકરણ કરતોજ હોયતી તેમ પાછલે પગલે અત્યથ્થદમાંથી અક્ષર નિકળે. અને આચરિચ ઉવજ્ઞાણે એ સૂત્ર ત્રય જાગારણ બોલે.

આશોચના અને પ્રતિક્રમણુડે અથુદ્ધ રહેલા (શુદ્ધ નદી થયેલા) ઝિવા ચારિત્રાદિકના વૃદ્ધન અતિચારની શુદ્ધિને માટે કાયોત્સર્ગ કરવાના છે. તેમાં પ્રથમ ચારિત્રની શુદ્ધિને માટે કાયોત્સર્ગ કરવો તે ચારિત્ર કપાયનાવિરલ્લપડેજ શુદ્ધ થાય છે ને કપાયનો અભાવ થાય તોજ ચારિત્રનું સારપણું છે. કહ્યું છે કે—

સામન્નમણુચરંતસ્સ, કસાયા જસ્સ ઉકડા હંતિ ।

મન્નામિ ઇચ્છુ પુણ્ફં વ, નિપ્પલં તસ્સ સામન્નં ॥

અર્થ—ચારિત્રના સામાન્ય પર્ચાયને આચરતા એવા મુનીને ને કપાયો ઉત્કટ છે તો તેનો સામાન્ય પર્ચાય ઇચ્છુ (શેરડી) ના પુષ્પની જેઠે નિષ્ક્રમ છે એમ માનુંયું.

આ પ્રમાણે કહેલું છે તેથી ચારિત્રનો પ્રકર્ષ કરવાને માટે કપાયનો ઉપશમ કરવો અને તે ઉપશમને માટેજ આચરિચ ઉવજ્ઞાણ ઇત્યાદી ત્રય ગાથા કહેતી. પછી પ્રતિક્રમણ કરવાપછી પચ્ચ અશુદ્ધ રહેલા એવા ચારિત્રાચારના અતિચારની શુદ્ધિને માટે કાયોત્સર્ગ કરવાને ઇચ્છતા એવા મુની અથવા શ્રાવક કરેમીનતે સામાન્યનું ઇચ્છાગિહાગિકાકસગગં અને તસ્સ-ઉત્તરીં એ ત્રય સૂત્ર કહીને ઇચ્છિસગ કરે. એ કાયોત્સર્ગમાં ચારિત્રાચારની વિશુદ્ધિને માટે જે લોગસ્સ ચિંતવે.

અપૂર્ણ.

સ્ત્રી કેળવણી.

સ્ત્રી કેળવણી એટલે સ્ત્રીઓને કેળવવી-બણાવવી તે. સ્ત્રી કેળવણી એ મથાળું વાંચીને આપણા ધણા જૈન બાપુઓનો આશ્રય પામશે કારણ કે જૈન ક્રામના પુરુષોજ કેળવણીમાં પદ્ધત છે તો તેઓને સ્ત્રી કેળવણીની કિંમત શું છે' તેથી કેવી જાતના ફાયદા થઈ શકે છે.' વગેરે બાબતની સમજણ ક્યાંથી હોય ? બાળ્યવસ્તુ જૈન ક્રામ વ્યાપારમાં ફાવેલી છે એટલે તેને કેળવણીમાં પછાત હોવાથી જે નુકશાન થાય છે તેની ખર્ચ પડતી નથી પરંતુ વિના કેળવણીએ જે નુકશાન થવું જોઈએ એનો પડોશકે પ્રત્યક્ષ રીતે થાય છે. ધણા માણસો તો સ્ત્રીઓને બણાવવી એ અકર્તવ્ય માન્ય છે, છોકરીઓને બણવા મોકલનાર ઉપર ચીડાય છે, બણેલી સ્ત્રીને કેળી તેના ઉપર કંટાળો આણે છે અને તેવીનો કાંઈ અવગુણ જાણ્યો નહીં તો તે સંબંધી રજતું મજ કરી મુકે છે. કેટલાકને બણેલી સ્ત્રી વધ્યા રહે છે, દુર્ગુણી થાય છે, વહેલી મરી જાય છે, વહેલી રાંઠે છે એવા જ્ઞેમ હોય છે. તો આપણે પ્રથમ એ તપાસીએ કે સ્ત્રીઓને બણાવવી એ કર્તવ્ય છે કે અકર્તવ્ય છે, શાસ્ત્રકાર એમાં સંગત છે કે અસંગત છે, અને પૂર્વે એ રીતિ હતી કે નહિ.

આ જગતમાં પ્રાણિમાત્રમાં ચૈતન્યબાવ સરખો છે તોપણ પશુપક્ષી વગેરે પ્રાણિઓની મનુષ્ય પ્રાણિ જિતમ ગણાય છે એનું કારણ મનુષ્ય જ્ઞાન મેળવવાને લાયક છે એ શિવાય બીજું જાણ્યું નહિ. જ્ઞાન એટલે સમજણ. જોનામાં જેટલી સમજણ વધારે તેટલી જ્ઞાનમનનમાં તે જિંવી પદવી ધરાવે છે આપણે સર્વે વગડામાં અથવા આગડામાં રહેનાર માણસ કરતા શહેરના માણસને વધારે જિતમ ગણીએ છીએ તેનું કારણ તેઓનું જ્ઞાન બધા વધારે જોજ છે શરીર બળમાં તો વગડાના અને આગડાના રહેનારાઓ શહેરના મનુષ્યો કરતા ચઢે છે તોપણ તેઓ શહેરી મનુષ્યના જ્ઞાન બળને લીધે તેને વશ રહે છે. દરેક માણસમાં ઓછું વધતું જ્ઞાન હોય છે તેથી તેઓ પોતાના દરેક કાર્ય ઉપરથી સમજણ-અનુભવ લઈ પોતાના સુખદુઃખની વાત એક બીજાને કહે છે અને તે ઉપરથી જે રસ્તે વધારે સુખ મળે તે રસ્તે પ્રવર્તવા વધારે જ્ઞાનવાળાની ગતિથી પ્રયત્ન કરે છે. ઉપર પડે જોઈએ તો બાળકને આપણે પશુ ગરાયર કઢીએ છીએ તેનું

શ્રી કેળવણી.

૧૫

કારણ એટલું જ કે તે સમયે તેનામાં કાંઈ જ્ઞાન હોતું નથી. જેમ જેમ તે મોટું થતું જાય છે અને તેનું જ્ઞાન વધતું જાય છે તેમ તેમ તે માણસ માં ગણાતું જાય છે. ધર્મ, દયા, સત્ય, શૌચ, દાન, પૂજા, તપ, પૂણ્ય, પાપ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ વગેરે શબ્દોના સ્વરૂપ માણસ પોતાની એટલી વધતી જ્ઞાન શક્તિના પ્રમાણમાં સમજે છે અને તે ઉપરથી જે આદરના કાર્ય હોય, તેમાં પોતાનું આચરણ કરે છે અને જીવન છોડી દે છે. યુન, ચોરી, ગાંગાચોરી વિગેરે ગુણના કૃત્યો વળું કરી અજ્ઞાન માણસોના કરનારા નિકળશે કારણ કે જ્ઞાનવાન તો તેથી રાગનો આ ભવમાં અને પાપનો દંડ અભવમાં ભોગવવો પડશે એમ જાણી શકે છે. પશુ યોનિમાં જન્મ પામનાર પશુ જ્ઞાનના યોગથી હંમેશાં ગતિમાં જતા પામે છે. તો માણસ જન્મને જ્ઞાન પ્રાપ્તિથી વધારે ઉત્તમતા પ્રાપ્ત પામ્યો એમાં શી નિમિત્ત? પોષ્ટાદિ પશુઓને કાંઈ જમ લઈ જરા બચાવે-પહાવે છે તો તેઓ ગી-હાસ બરેલું બોલતા શીખે છે અને તે સાંભળી સર્વ ખુશી પામ છે. એક જ માણસથી જન્મ પામેલા જે પોષ્ટનો દાખલો પ્રસિદ્ધ છે જેને જ્ઞાની-તપસ્વીનો સંગ હતો તે સાડે બોલતા શીખ્યો. અને જેને અજ્ઞાની ચેર બીકોનો સંગ હતો તે ખુર શીખ્યો. શાસ્ત્રમાં જ્ઞાનની અવિકાતા સ્પષ્ટ રહેતી વર્ણવી છે અને જ્ઞાન વિનાના મનુષ્યને પશુ સમાન ગણેલા છે. નીતિશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

યેષાં ન વિદ્યા ન તપો ન દાનં, જ્ઞાનં ન શક્તિં ન ગુણો ન ધર્મ ।

તે મર્ત્ય લોકે ભુવિ ભારભૂતા, મનુષ્યરૂપેણ મૃગાશ્વરંતિ ॥

“જેઓનામાં વિદ્યા, તપ, દાન, જ્ઞાન, શક્તિ, ગુણ અને ધર્મ નથી તેઓ આ મૃત્યુ લોકમાં પ્રવર્તીને વિષે ભારભૂત થઈ મનુષ્ય રૂપે મૃગો-હરણો કરે છે” એવો આ શ્લોકનો ભાવર્થ છે. અને તે ઉપરથી એમ સમજાય છે કે વિદ્યા વિનાના મનુષ્યને નીતિશાસ્ત્રકાર પશુ સમાન કહે છે વળી

આહાર નિદ્રા ભય મૈથુનં ચ,

સામાન્યમેતત્ પશુર્ભિર્નરાણાં ।

જ્ઞાનં નરાણામધિકો વિશેષો,

જ્ઞાનેન હીનાઃ પશુભિઃ સમાનાઃ ॥

“આહાર, નિદ્રા, ભય, મૈથુન એ માણસો અને પશુમાં સરખા છે. પરંતુ માણસમાં જ્ઞાન અધિક છે તેથી તેઓ ઉત્તમ ગણાય છે માટે જ્ઞાન-વિનાના મનુષ્યો પશુ સમાન છે” એવો આ શ્લોકનો ભાવર્થ છે.

બીજા જે જે ગુણો છે તે સર્વ ગુણોમાં જ્ઞાન ગુણની આધિપત્ય છે. “જ્ઞાન સકલ ગુણ મૂળરે” એ વિજય લક્ષ્મી મૂર્તિનું વચન પ્રસિદ્ધ છે. વિદ્યા ભણવાથી માણસને જ્ઞાનની કિંમત મગજના છે અને તે કષ્ટ જ્ઞાન હતામ છે તે સગલ શક છે. પોતાની એવી સમગ્ર સક્તિ મમે તેજોધર્મ જ્ઞાન મેળવવાને વધારે લાયક થાય છે. માણસ પોતાનો જન્મ ગમે તે વી મોટામાં અથવા ગમે તેવી શ્રીમંતામાં ગમે પણ એ ધર્મ જ્ઞાન હોય નહિ તો એ સર્વ જન્મ દુષ્ટા છે. તે મનુષ્ય બાને લાયક કૃત કરી અને નહિ અને મનુષ્ય બવ દારી નય મિદર પ્રકરણમાં કહ્યું છે કે—

માનસ્યં વિફલં વદંતિ હૃદયં વ્યર્થં વૃથા શ્રોત્રયો ।

નિર્માણં ગુણ દોષ મેદ કલના તેપાપમં ભાવિની ॥

દુર્વારં નાકાંધકૂપ પતનં મુચિત વૃથા દુર્લભાં ।

સાર્વજ્ઞઃ સમયો દ્યારસ મયા યેપાં ન કર્ણાતિથિઃ ॥

“જે માણસને સર્વજ્ઞના દયા રસમય મિધ્યાના કર્ણના અતિચિરમ મા નથી અર્થાત જેણે વિતરમ ભાષિત સિદ્ધાંત શ્રવણ નથી કર્યા તેનો મનુષ્ય જન્મ હજી માણસો નિષ્કૃળ કહે છે, તેનું હૃદય વ્યર્થ કહે છે, તેના કાનનું નિર્માણ વૃથા કહે છે, તેઓનામાં ગુણ અને દોષનો મેદ સમજવાની શક્તિનો અસ્તભવ ગણે છે, તેઓને નરકના અંધકુપમાં પડવાનું દુઃખેવારી શકાય તેવું કહે છે અને તેઓને મોક્ષની પ્રાપ્તિ પણ દુર્લભ કહે છે.”

જે ક્રાંતિપણ વિદ્યાધ્યાન કર્યું ન હોય તો એના કલ્યાણકારી મિત્રાંત સાંભળવાનો વખત ક્યાંથી આવે. ક્રાંત ક્રોધે કે અર મદમગ્ન વ્યાધિમાં વ્યાખ્યાન વાંચતા હોય ત્યાં જન્મને સાંભળે પણ તેનું નામ સાંભળતુ નથી. સાંભળીને જે સગલ શકાય અને જેનો સાર લાઈ શકાય તેનું નામજ સાંભળવું છે કેળાણી વિના ગમે તેટલું જ્ઞાન કરે પણ તેનો ખરો લાભ પ્રાપ્ત થવાનો નથી. દશવૈકલિક સૂત્રમાં પ્રથમ જ્ઞાન અને પછી દયા એવા વચનો કહ્યા છે કે એ ઉપરથી સમજાય છે માણસને પ્રથમ જ્ઞાનગુણ પ્રાપ્ત કરવાનો છે નથી બીજા ગુણ તેની મેળે આવી મેળે છે. જ્ઞાનવાન માણસ દરેક કાર્યમાં પુણ્ય અધન કરે છે. ક્રાંત વખત તેને આકાર્ય કરવા નો વખત આવે તોપણ તે એવું નિવડ પાપ અધન કરતા નથી. જનતત્વાદશમાં કહ્યું છે કે—“જેમ ક્રાંત પુરુષ સમગ્રિના કષ્ટનિયોગથી વિપ્રિશ્રિત અન્ન બળુતો છતો પણ ભયભીત થઈને જમે તેમ જ્ઞાનવાન મનુષ્યો કવચિત આકાર્ય આચરણ કરે તોપણ સંસારના દુઃખથી ભયભીત થયા છતાં કરે પણ નિઃશંકપણથી ન કરે.” એથી તેને કર્મ અધન ધણુંજ આશું થાય છે. સંસારના દુઃખથી ભયભીત રહેવું તેનું નામજ સંવેગ છે. અને જ્યાં સંવેગ ત્યાં મોક્ષ પ્રાપ્તિ સુભમ સમજાવી. અપૂર્ણ.